ſurmaſt, ſeſt temma útles omma jüngridele julgeste: „Laatſarus on árraſurnud, läkki árra temma jure!" Agga Tomas útles: „läkki meie ka árra, et meie temmaga ſurrema!"

Sedda aega, et Jeſus olli Peräa-liñnas ja Petanias olnud (**X. 40** ja **XI. 1—16**), olli liggi 2 kuud, Neäri-ku hakkatusſeſt ſenni kui Paasto-ku algmiſeks.

Joan. **XI. 17—44.**

Kui Jeſus Petania taggaſi tulnud, leidis temma Laatſaruſt, et ta jo nelli päwa haudas olnud. „Kui nüüd Marta kulis, et Jeſus tulli, läks ta temma wasto, agga Maria jäi koio. Siis útles Marta: „Jſſand, ollekſid ſinna ſiin olnud, minno wend olleks mitte ſurnud!" Seddaſammogi útles pärraſt ka Maria, kui ta Jeſuſſe jure ſai tulnud; Jeſus agga útles: „ſinno wend peab ülleskäusma!" Kui Jeſus näggi Mariat nutwad, ja Juda rahwas ka nuttis, ſiis kihwatas temma südda waimus ja temma meel ſai

ſeggaſeks, ja útles: „kuhho ollete teie tedda pannud?" — Nemmad útleſid: „Jſſand, tulle ja wata", ning Jeſus nuttis! Ja kui nad haua jure tullid, útleſid nemmad: „temma haiſeb, ſeſt ta on jo 4 päwa haudas olnud!" Jeſus útles: „eks ma ep olle ſulle üttelnud: kui ſa uſſukſid, ſiis ſaakſid ſa Jummala au nähha!" ja temma tóstis ommad ſilmad ülles ja útles: „minna tännan ſind, Jſſa, et ſa mind olled kuulnud." Ja kui ta ſedda ſai üttelnud, kiſſendas temma ſure healega: „Laatſarus, tóuſe ülles!" ja ſe ſurnud tulli wälja, jalgeſt ja käſſiſt ſurno mähkmittega mähhitud. Jeſus útleb neile: „peäſtke tedda lahti ja laske tedda miñna!"

Joan. **XI. 45—53.**

Kui Jeſus ſai Laatſaruſt ſurmaſt ülleſärratanud, ſiis uskuſid paljo Juda rahwas temma ſiſſe, agga monningad läkſid Wariſeride jure ja útleſid: mis peame meie teggema, ſeſt ſeſinnane innimenne teeb paljo immetähte! Agga Kaiwas andis nou, tedda

Eesti-ma rahwa Kalender 1853, lk. 28